

Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság
Bf.I.27/2025/6.

A Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság Győrött, a 2025. április 29. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

ítéletet:

A kábítószer-kereskedelem büntette és más bűncselekmény miatt Terhelt1 ellen indult büntető ügyben a Győri Törvényszék 2025. január 23. napján kihirdetett B.22/2025/2. számú ítéletét megváltoztatja.

A terhére megállapított kábítószer-kereskedelem büntette vonatkozásában mellőzi a társtettesi elkövetésre utalást.

Mellőzi a feltételes szabadságra bocsátásra vonatkozó rendelkezésből a legkevesebb három hónapra történő utalást.

Elrendeli a Mosonmagyaróvári Járásbíróság 2018. május 30. napján jogerős B.80/2018/7. számú ítéletével kiszabott, végrehajtásában 3 (három) év próbaidőre felfüggesztett 2 (kettő) év börtönbüntetés végrehajtását.

A szabadságvesztésbe beszámításkor az előzetes fogvatartásban töltött idő esetében 2023. január 18. napjától 2023. december 12. napjáig, a bűnügyi felügyeletben töltött idő esetében 2023. december 13. napjától 2024. július 1. napjáig eltelt időt tekinti beszámítotttnak.

A vádlottal szemben 2.700.500,- (kettőmillió-hétszázezer-ötszáz) Ft vagyyonelkobzásra vonatkozó rendelkezést mellőzi.

Az eljárás során lefoglalt és a Győri Törvényszék Bűnjelkezelő által Bj.9/2025. számon 46. tételszám, 47. tételszám, 48. tételszám, 49. tételszám, 50. tételszám, 51. tételszám, 52. tételszám, 53. tételszám, 55. tételszám és 56. tételszám alatt kezelt készpénz lefoglalásának megszüntetésére és a vádlott részére történő kiadására vonatkozó rendelkezést mellőzi, és ezen pénzeszegek tekintetében vagyonelkobzást rendel el.

Terhelt1 vádlott az elsőfokú eljárásban felmerült bűnügyi költségből 504.872 (ötszáznégyezer-nyolcszázhetvenkettő) Ft megfizetésére köteles.

Egyebekben helybenhagyja az elsőfokú bíróság ítéletét.

Kötelezi Terhelt1 vádlottat a másodfokú eljárásban felmerült 12.280 (tizenkettőezer-kettőszáznolcvan) Ft bűnügyi költség megfizetésére az állam javára.

Indokolás

[1] A Győri Törvényszék 2025. január 23. napján megtartott előkészítő ülésen kihirdetett B.22/2025/2. számú ítéletében Terhelt1 vádlottat bűnösnek mondta ki a kábítószer-kereskedelem büntetében, mint társtettes [Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulata és (3) bekezdés] és új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntetében [Btk. 184. § (1) bekezdés IV. fordulata]. Ezért öt – halmazati büntetésül – 7 év szabadságvesztésre, 7 év közügyektől eltiltásra, valamint 500 napi tétel, napi tételenként 1.500,- forint, összesen 750.000,- forint pénzbüntetésre ítélte. A szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokozatát fegyházban állapította meg. Rendelkezett arról, hogy a pénzbüntetést vagy annak meg nem fizetett részét szabadságvesztésre kell átváltoztatni, A pénzbüntetés helyébe lépő szabadságvesztés végrehajtási fokozata fegyház. Megállapította, hogy a vádlott legkorábban a büntetés kétharmad részének, de legkevesebb három hónapnak a kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A törvényszék a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítani rendelte a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt azzal, hogy egy napi letartóztatás egy napi szabadságvesztésnek, míg öt nap bűnügyi felügyeletben töltött idő egy napi szabadságvesztésnek felel meg. A bíróság a vádlottal szemben 2.700.500,- forint vagyonekobzást rendelt el. Rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelekről, így többek között a Győri Törvényszék Bűnjelkezelő által Bj.9/2025. számon 46. tételszám, 47. tételszám, 48. tételszám, 49. tételszám, 50. tételszám, 51. tételszám, 52. tételszám, 53. tételszám, 55. tételszám és 56. tételszám alatt kezelt készpénz lefoglalását megszüntette és a vádlott részére kiadni rendelte azzal, hogy azt a vele szemben alkalmazott pénzbüntetés, vagyonekobzás és bűnügyi költség biztosítására visszatartja. Kötelezte továbbá a vádlottat a vonatkozásában felmerült, összesen 2.084.911,- forint bűnügyi költség megfizetésére.

[2] A törvényszék ítéletével szemben a vádlott és védője enyhítés érdekében jelentettek be fellebbezést.

[3] A Győri Fellebbviteli Főügyészség BF.62/2025/1-I. számú átiratában a fellebbezéseket alaptalannak tartotta. Rámutatott, hogy a felülbírálat korlátozott. Kifejtette, hogy az előkészítő ülésen nem történt a Be. 607. § (1), 608. § (1) és 609. § (1) bekezdéseiben írt eljárási szabálysértés, a tényállásból a törvényszék helyes következtetést vont a vádlott büntetőjogi felelősségére, a vádlott terhére rótt bűncselekmények jogi minősítése is helyes, ugyanakkor az elsőfokú ítélet nem tartalmaz jogi indokolást, amelyet pótolni szükséges.

[4] Álláspontja szerint korrekcióra szorulnak a büntetéskiszabási körülmények: további súlyosító körülményként értékelendő a felfüggesztett szabadságvesztés hatálya alatti elkövetés, valamint az időben elhúzódo elkövetési magatartás (2021. február – 2023. január 18.). Az ily módon kiegészített büntetéskiszabási körülményekből kitűnően a súlyosító körülmények nagyobb nyomatékval vannak jelen, ekként a vádlottal szemben kiszabott büntetések és mellékbüntetés mértéke rendkívül méltányos.

[5] Rámutatott továbbá, hogy a vádlott korábbi elítéléseinél rögzítésre került, hogy a Mosonmagyaróvári Járásbíróság a 2018. május 30. napján jogerős B.80/2018/7. számú ítéletével 2 év börtönbüntetésre ítélte, melynek végrehajtását 3 évre felfüggesztette. A tényállás c) pontjában rögzítésre került, hogy a vádlott 2022 februárját megelőző egy éven keresztül (azaz 2021 februárjától kezdődően) értékesített új pszichoaktív anyagot tanú2 részére. A két időintervallumot vizsgálva megállapítható, hogy a vádlott e részecselekményét felfüggesztett szabadságvesztés hatálya alatt követte el, ezért annak elrendelése indokolt a Btk. 87. § b) pontja alapján.

[6] Minderre figyelemmel indítványozta, hogy az ítéltábla a fellebbezéseket a Be. 599. § (1) bekezdése szerinti nyilvános ülésen bírálja el, a Győri Törvényszék B.22/2025/2. számú ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján változtassa meg akként, hogy a Mosonmagyaróvári Járásbíróság 2018. május 30. napján jogerős B.80/2018/7. számú ítéletével kiszabott,

végrehajtásában 3 évre felfüggesztett 2 év börtönbüntetés végrehajtását rendelje el, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét hagyja helyben.

[7] Az ítéltábla nyilvános ülésén a védő a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés enyhítését kérte, míg a fellebbviteli főügyészség képviselője fenntartotta az átiratában foglaltakat.

[8] A vádlott az utolsó szó jogán előadta, hogy nagyon megbánta, amit tett, vállalja a felelősséget azért, amit elkövetett. Szeretné ezt az egészet minél előbb a háta mögött tudni, hogy vissza tudjon térni a normális életéhez.

[9] A bejelentett fellebbezések tartalmára figyelemmel az ítéltábla a törvényszék ítéletének felülbírálata során az ún. korlátozott felülbírálat szabályai szerint, a Be. 583. § (3) bekezdés a) pontjában, a Be. 590. § (3) és (5) bekezdéseiben, valamint a Be. 591. § (2) bekezdésében meghatározott keretek között járt el.

[10] Így a felülbírálat során vizsgálta az elsőfokú bírósági eljárást, az abszolút és relatív hatályon kívül helyezési okokat, a bűnösség megállapítására vonatkozó rendelkezést, azt, hogy az irányadó tényállás mellett a terhelteket fel kell-e menteni, vagy velük szemben az eljárást meg kell-e szüntetni, a cselekmény minősítésére vonatkozó rendelkezéseket, valamint a fellebbezéssel sérelmezett büntetőjogi joghátrányokat, továbbá az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdésekben hozott döntéseket.

[11] Az ítéltábla a Be. 504. § (2) bekezdés a), b) és c) pontjában, valamint (3) bekezdésében írtakra figyelemmel megvizsgálta az előkészítő ülésen a vádlottak által tett beismerő nyilatkozat elfogadásának jogszerűségét, helyességét. Ennek során megállapította, hogy a 2025. január 23. napján tartott előkészítő ülésen a bíró az eljárási törvényben írtaknak megfelelően figyelmeztette a vádlottat, aki akként nyilatkozott, hogy a figyelmeztetést és a vádat megértette, beismerte a bűnösségét a vád szerint, és lemondott a tárgyaláshoz való jogáról. A törvényszék ezt követően végzésben elfogadta a terhelt beismerő nyilatkozatát, végzése indokolásában hivatkozva arra, hogy a Be. 504. § (2) bekezdésében előírt hármas feltételt vizsgálva a beismerő nyilatkozat megfelel a beismerés elfogadása feltételeinek.

[12] Ennélfogva a Be. 608. § (1) bekezdés h) pontja szerinti un. abszolút hatályon kívül helyezési ok szükségessége – azaz, hogy az elsőfokú bíróság a Be. 504. § (2) bekezdésben írt követelmények hiányában fogadta el a terhelt beismerő nyilatkozatot – fel sem merülhet. A Be. 504. § (2) bekezdésében meghatározott feltételek teljesültek, a terhelt az iratokból kitűnően a nyilatkozata természetét és elfogadásának következményeit megértette, beszámítási képessége és beismerése önkéntessége iránt észszerű kétely nem mutatkozik, a bűnösséget beismerő nyilatkozat egyértelmű és azt az eljárás ügyiratai is alátámasztják. E körben eljárási szabályt az elsőfokú bíróság nem vétett, és az ítéltábla az elsőfokú bíróság további eljárásában sem észlelt olyan hibát, hiányosságot, amely az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését eredményezhette volna.

[13] A tényállás a vádlott beismerő vallomására is tekintettel rögzült, a határozatát az elsőfokú bíróság is a vádirattal egyező tényállásra alapította, és az ítéltábla sem vizsgálhatta - a fellebbezés korlátozottsága miatt - az elsőfokú ítélet megalapozottságát.

[14] A Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja szerint a másodfokú bíróság számára irányadó tényállás alapján helytállónak ítélte az ítéltábla a bűnösségre vont következtetést, olyan eltérő jogi álláspontot nem foglalt el, és olyan körülmény sem merült fel időközben, amelyre tekintettel az adott tényállás alapján a vádlottak felmentéséről vagy velük szemben az eljárás megszüntetéséről kellett volna rendelkezni.

[15] Az irányadó tényállás alapján tehát helytállónan vont következtetést a törvényszék a vádlott bűnösségére, és a terhére megállapított bűncselekményeket is túlnyomórészt az anyagi jogi szabályoknak megfelelően minősítette, a vádlott terhére megállapított kábítószer-

kereskedelem büntette vonatkozásában esetében az elkövetői alakzatot tévesen állapította meg. Az irányadó tényállás ugyanis nem tartalmazza, hogy a vádlott a bűncselekmény törvényi tényállását más személlyel közösen, egymás tevékenységéről tudva valósította volna meg. Ennélfogva az ítéltábla mellőzte a társtettesi elkövetésre utalást.

[16] Teljes mértékben hiányzik az ítélet jogi indokolása, ezért azt az ítéltábla a fellebbviteli főügyészség átiratának megfelelően az alábbiak szerint pótolja. A vádlott azzal a cselekményével, hogy ismert személynek kábítószer és új pszichoaktív anyagot, tanú1nek kábítószer és új pszichoaktív anyagot, tanú2nak új pszichoaktív anyagot, tanú3nak új pszichoaktív anyagot, tanú4nek kábítószer, tanú5nek kábítószer, tanú6nak kábítószer adott el a tényállásban írt időszakban, mennyiségben, hatóanyagtartalommal, alkalommal és áron, továbbá, hogy 2022. június 7. napján, 2022. június 21. napján, illetve 2023. január 18. napján a tényállásban részletezett mennyiségű kábítószer foglaltak le nála, megvalósította a Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulataiba ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő jelentős mennyiségű kábítószerre kereskedelemmel elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetnének, valamint a Btk. 184. § (1) bekezdés IV. fordulataiba ütköző és aszerint minősülő kereskedelemmel elkövetett új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntetnének törvényi tényállási elemeit.

[17] A büntetés kiszabása során a törvényszék túlnyomórészt feltárta a terhelt javára és terhére értékelhető körülményeket. További súlyosító körülmény, amint arra a fellebbviteli főügyészség is felhívta a figyelmet, hogy a vádlott felfüggesztett szabadságvesztés hatálya alatt követte el a jelen eljárásban elbírált bűncselekményeket, valamint az időben elhúzódó, mintegy két évig tartó elkövetési magatartás.

[18] A bíróságnak a törvényben meghatározott keretek között - figyelemmel a büntetési tételkeret irányadó középértékére is - olyan büntetést kell kiszabnia, mely szem előtt tartja a büntetés célját, figyelemmel kell lennie a tetтарыnyosság, fokozatosság, és kellő egyéniesítés követelményeire, valamint a társadalomra veszélyesség fokára mind a cselekmény, mind az elkövető tekintetében, figyelemmel van az egyéb enyhítő és súlyosító körülményekre és igazodik a cselekmény konkrét tárgyi súlyához.

[19] A vádlott terhére megállapított bűncselekmények a halmazati szabályokra is figyelemmel öt évtől huszonöt évig terjedő, vagy életfogytig tartó szabadságvesztéssel büntethetőek, az irányadó középérték tizenöt év. Az ügyész a vádiratban – arra az esetre, ha a vádlott az előkészítő ülésen a terhére rótt bűncselekmény elkövetését beismeri és a tárgyaláshoz való jogáról lemond – 8 év szabadságvesztés büntetés, 8 év közügyektől eltiltás mellékbüntetés és 750.000,- Ft pénzbüntetés kiszabására tett indítványt, melynél súlyosabb büntetés nem szabható ki a Be. 565. §. (2) bekezdése alapján. Ezek a kiszabható büntetés törvényben meghatározott keretei.

[20] A törvényszék által a vádlottal szemben kiszabott, az irányadó középértéket meg sem közelítő, a törvényi minimum közelében megállapított szabadságvesztés büntetés kifejezetten méltányos, eltúlzottnak nem tekinthető, ugyanakkor megfelelően arányos, egyben szükséges és elégséges a büntetési célok eléréséhez. A vádlott személyében rejlő fokozott társadalomra veszélyességet tükrözi, hogy a vádlott többszörösen büntetett előéletű, a bűncselekményeit felfüggesztett szabadságvesztés hatálya alatt követte el, emiatt az ítéltábla a vele szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés enyhítésére nem látott lehetőséget.

[21] A szabadságvesztés végrehajtási fokozatának meghatározása, pénzbüntetés kiszabásával kapcsolatos rendelkezések, a közügyektől eltiltás mellékbüntetés alkalmazása és tartama is törvényes. Ugyancsak megfelel az anyagi jog szabályainak a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjának a megállapítása is, azzal, hogy annak kapcsán a kiszabott szabadságvesztés tartamára tekintettel a legkevesebb három hónapra történő utalás nem bír jelentőséggel, ezért az a másodfokú bíróság mellőzte.

[22] Osztotta az ítéltábla a fellebbviteli főügyészség álláspontját abban, hogy a törvényszék a Btk. 87. § b) pontjában írt anyagi jogi szabály ellenére elmulasztotta elrendelni a Mosonmagyaróvári Járásbíróság 2018. május 30. napján jogerős B.80/2018/7. számú ítéletével kiszabott, végrehajtásában 3 évre felfüggesztett 2 év börtönbüntetés végrehajtását. Megállapítható ugyanis, hogy a vádlott részben ezen szabadságvesztés felfüggesztésének próbaideje alatt követte el a jelen eljárásban elbírált, természetes egységet képező új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntetnének azon részcsелеkményét, amikor 2022 februárját megelőző egy éven keresztül, azaz 2021 februárjától kezdődően értékesített új pszichoaktív anyagot tanú2 részére. Erre tekintettel az ítéltábla a fenti ítélettel kiszabott szabadságvesztés végrehajtását elrendelte.

[23] A törvényszék a Btk. 92. § (1), (2) és (3) bekezdés a) pontjának megfelelően a szabadságvesztésbe beszámítani rendelte a vádlott által előzetes fogvatartásban, illetve bűnügyi felügyeletben töltött időt, rendelkezése azonban nem tartalmazza a beszámításra kerülő kényszerintézkedések kezdő, illetve utolsó napját, ezért azt az ítéltábla megfelelően pótolta.

[24] Az irányadó tényállás szerint a vádlott életvitele a kábítószerrel kapcsolatos bűnözéshez kötődött, bejelentett munkahellyel nem rendelkezett, kábítószer értékesítéséből tartotta fenn magát. Az eljárás során a nyomozó hatóság a terhelttől 3.045.000,- Ft, 10 euró, valamint 50 CHF készpénzt foglalt le, amely így a Btk. 74/A. § (1) bekezdés b) pontja szerint vagyonek Kobzás alá esik. Erre tekintettel az ítéltábla ezen, a Győri Törvényszék Bűnjelkező által B.j.9/2025. számon 46. tételszám, 47. tételszám, 48. tételszám, 49. tételszám, 50. tételszám, 51. tételszám, 52. tételszám, 53. tételszám, 55. tételszám és 56. tételszám alatt kezelt pénzeszközök lefoglalásának megszüntetésére és a vádlott részére történő kiadására vonatkozó rendelkezést mellőzte, és azok tekintetében vagyonek Kobzást rendelt el, egyúttal a 2.700.500,- Ft vagyonek Kobzásra vonatkozó rendelkezést mellőzte.

[25] A törvényszék vádlottat összesen 2.084.911,- forint bűnügyi költség megfizetésére kötelezte. Megállapítható azonban, hogy a terhelt önállóan a vonatkozásában felmerült kirendelt védő díjazásából, illetve a kizárólag őt érintően elkészült igazságügyi toxikológiai szakértői vélemények előterjesztése során felmerült szakértői díjak megfizetésére kötelezhető, melynek összege 504.872,- Ft. [összesített költségjegyzék 3., 5., 6., 16., 17., 18. tételszám] Az eljárás során felmerült további, elősorban az igazságügyi vegyészszakértői vélemények beszerzése során felmerült költségek azonban nem, illetve nem kizárólag Terhelt1 vádlott bűnösségének megállapításával összefüggésben merültek fel, így azok viseléséről az ügyben szereplő további személyek büntetőjogi felelősségének jogerős elbírálását követően, annak eredményétől függően, egyszerűsített felülvizsgálati eljárás során lehet majd megalapozott döntést hozni. Erre figyelemmel az ítéltábla a bűnügyi költség viselésére vonatkozó elsőbírói rendelkezést helyesbítette.

[26] Az elsőfokú bíróság egyéb rendelkezései helyesek, ezért azokat a másodfokú bíróság határozata nem érintette.

[27] Mindezek alapján az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján a rendelkező részben írtaknak megfelelően megváltoztatta, míg egyebekben a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[28] A másodfokú bíróság a fellebbezési eljárás során a kirendelt védő díjával felmerült bűnügyi költség viselésére a Be. 574.§ (1) bekezdése, illetve a Be. 613.§ (1) bekezdése alapján kötelezte a vádlottat.

Dr. Takácsné dr. Helyes Klára s.k.	Dr. Élő András s.k.	Szalai dr. Joánovits Krisztina s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró

Záradék:

A Győri Ítéltábla ítélete és ezáltal a Győri Törvényszék 2025. január 23. napján kihirdetett B.22/2025/2. szám ítéletének meg nem változtatott része a mai napon jogerőre emelkedett.

Győr, 2025. április 29.

Dr. Takácsné dr. Helyes Klára s.k.
a tanács elnöke